

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Σύστημα Harvard

Εσωτερική Βιβλιογραφία- εντός του κειμένου:

- Για Ένα Συγγραφέα: (Posner, 2004: 111) ή Posner (2004: 111)
- Για Δυο Συγγραφείς: (Kahn & Smith, 2005: 24) ή Kahn και Smith (2007: 81)
- Για Περισσότερους από Δύο Συγγραφείς (Astor & συν., 2009: 100) ή Astor & συν. (2009: 100)
- Για Πολλαπλές Πηγές: (Abraam, 2009, Isaak, 2008, Marks, 2004, Kahn & Smith, 2005)

Τελική Βιβλιογραφία- στο τέλος της διπλωματικής

Ας υποθέσουμε ότι θέλουμε να αναφέρουμε στη βιβλιογραφία το άρθρο που δημοσίευσε ο Γ. Γιαννάκης στο περιοδικό Οικονομία & Επιχείρηση. Γράφουμε:

Γιαννάκης, Γ. (2009). Η θεωρία του χάους στα ΤΕΙ, *Οικονομία & Επιχείρηση*, 7 (1): σσ. 20-30.

Ας υποθέσουμε τώρα ότι θέλουμε να αναφέρουμε το βιβλίο του Χ. Κωνσταντίνου. Η αναφορά είναι απλούστερη:

Κωνσταντίνου, Χ. (2001). Προστασία του Περιβάλλοντος. Κοζάνη: Εκδόσεις Άτυπος.

Αν πρόκειται για πηγή που προέρχεται από το διαδίκτυο, η αναφορά γίνεται:

Μάνταλος, Χ. (2005). Επιχειρηματικότητα & Περιβάλλον, *Επιθεώρηση για το Περιβάλλον*. Τόμος 13, τεύχος 3. Πηγή από το Διαδίκτυο: <http://www.aaaaa.gr/bbbbb/cccc> [διαθέσιμο την 28-4-2009].

Δηλαδή αναφέρουμε την ημερομηνία δημοσίευσης αν την γνωρίζουμε, καθώς και την πλήρη περιγραφή της δικτυακής τοποθεσίας. Τέλος αναφέρουμε και την ημερομηνία πρόσβασης.

Αν πρόκειται για άρθρο από εφημερίδα, η αναφορά γίνεται:

Ανώνυμου, (2006). Το πρόβλημα των ΤΕΙ. *ΤΑ ΝΕΑ*. 1 Απριλίου, 1234: 15.

ή Ταμτάκος, Χ. (2009). Προστασία των εφευρέσεων. *ΕΘΝΟΣ*. 1 Απριλίου, 5678: 9.

Για βιβλιογραφία προερχόμενη από πρακτικά συνεδρίου, αυτή γράφεται:

Καλαθάκης, Π. & Βαρελά, Γ. (2005). Εφαρμογή των ΔΛΠ στην Ελλάδα. *1ο Πανελλήνιο Συνέδριο "Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Προοπτικές και Προτάσεις"*. Ελληνική Εταιρία Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Λουτράκι.

Για βιβλιογραφία προερχόμενη από άλλο βιβλίο, αυτή γράφεται:

Ανδρέου, Α. (2007). Η επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα. Στο: Συλλογικό έργο. (εκδ). *Ευρωπαϊκή Ένωση & Επιχειρηματικότητα*, Αθήνα: Εκδόσεις RNB, 10-20.

Γενικά οι αναφορές γίνονται κατ' αλφαβητική σειρά των συγγραφέων.

Η ταξινόμηση των έργων του ίδιου συγγραφέα γίνεται κατά χρονολογική σειρά δημοσίευσης τους.

Αν ο ίδιος συγγραφέας έχει δημοσιεύσει περισσότερες της μιας εργασίες την ίδια χρονιά, τότε αναφέρουμε την πρώτη σαν α, τη δεύτερη σαν β, κοκ. Τα γράμματα α, β, κλπ., μπαίνουν μαζί με τη χρονολογία, 2008α, 2008β, κλπ.

Για παράδειγμα:

- Οικονόμου, Χ. (2008α). Επιχείρηση & Διαφήμιση, *Επιθεώρηση*, 10 (2): 50-60.
- Οικονόμου, Χ. (2008β). *Επικοινωνία & Διαφήμιση*. Εκδόσεις Στοά.
- Οικονόμου, Χ. (2009). Η Διαφήμιση στην Ελλάδα. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Δέντρο.

Παραρτήματα: Στα παραρτήματα τοποθετούμε το υλικό της έρευνας που είτε είναι εκτενές είτε δευτερεύουσας σημασίας, και που δε χρειάζεται να τοποθετηθεί μέσα στο κυρίως κείμενο της. Περιλαμβάνουν υλικό που μπορεί να δει ο αναγνώστης αργότερα και δεν αλλοιώνει ή διαταράσσει τη ροή της εργασίας το αν δεν περιέχεται στο κυρίως κείμενο αλλά σε ξεχωριστή θέση. Σε παραρτήματα τοποθετούνται συνήθως εκτενείς πίνακες, γραφικά, κατάλογοι, εκτενείς αναφορές, χάρτες, ερωτηματολόγια, ισολογισμοί, κλπ. Τα παραρτήματα μπορούν να είναι ένα ή πολλά. Κάθε παράρτημα πρέπει να έχει ενιαίο θέμα. Αν πρέπει να παρατεθεί και άλλο υλικό τότε δημιουργείται άλλο παράρτημα μετά το πρώτο. Αν το παράρτημα είναι ένα τότε ονομάζεται απλώς Παράρτημα, αν είναι πολλά τότε αναφέρονται ως Παράρτημα Α, Παράρτημα Β, κλπ. Το παράρτημα μπαίνει στο τέλος της εργασίας, μετά τη βιβλιογραφία, αποτελεί ξεχωριστό τμήμα της εργασίας και αναφέρεται στα περιεχόμενα. Δεν γράφεται στα περιεχόμενα τι περιλαμβάνει το παράρτημα, παρά μόνο η λέξη Παράρτημα (ή Παράρτημα Α, κλπ.).